

Αρμ. 30, 578). Αναγκαστική εκτέλεση κατά των κληρονόμων για χρέη του κληρονομούμενου δεν μπορεί να γίνει πριν παρέλθει η τετράμηνη προθεσμία προς αποποίηση της κληρονομιάς. Εάν εντός του τετραμήνου αυτού γίνει δήλωση περί αποποίησης της κληρονομιάς ενώπιον του δικαστηρίου της κληρονομιάς και παρά ταύτα ο αποποιηθείς εναχθή δια χρέη της κληρονομιάς, τότε ο εναγόμενος στερείται παθητικής νομιμοποίησης. Δήλωση δε περί αποποίησης της κληρονομιάς ενώπιον αναρμοδίου δικαστηρίου καθιστά την αποποίηση άκυρον (Μ.Πρ.Αθ. 4243/1977 Αρχ.Ν. 28, 707).

3. Επί της § 4. Άκυρος είναι η εκτέλεση και η επιταγή εάν αυτή χωρήσει προ της κατ' άρθρον 921 παρ. 4 προσφοράς της αντιπαροχής και όταν δεν καταβάλλει την επιδικασθείσαν δαπάνην (ΕΑ 3271/77 ΝοΒ 25, 1367). Στις αμφοτεροβάρεις συμβάσεις επειδή η εκπλήρωση της παροχής εξαρτάται από την ταυτόχρονη εκπλήρωση της αντιπαροχής δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση προτού γίνει η προσφορά της αντιπαροχής στον οφειλέτη. Η διαδικασία δε της αναγκαστικής εκτέλεσης αρχίζει με την επίδοσιν εις τον καθ' ου η εκτέλεσις αντιγράφου εξ απογράφου μετ' επιταγής προς εκτέλεσιν. Εάν όμως επιδοθεί επιταγή προς εκτέλεσιν, χωρίς προηγουμένως να καταβληθεί η αντιπαροχή στον οφειλέτη τότε η αναγκαστική εκτέλεσις δύναται να ακυρωθεί δι' ανακοπής. Εάν όμως με την επιταγήν προς εκτέλεσιν ζητούνται μόνον τα δικαστικά έξοδα, τα έξοδα απογράφου και τα έξοδα επιταγής, χωρίς να ζητείται και η εκπλήρωση της κυρίας παροχής, τότε η επιταγή είναι άκυρος και κατά συνέπειαν άκυρος είναι και η αναγκαστική εκτέλεσις. Αυτό δε διότι η καταδίκη του οφειλέτου εις την δικαστικήν δαπάνην είναι παρεπομένη και εξαρτάται από την καταδίκη του εις την εκτέλεσιν της κυρίας παροχής (Εφ.Αθ. 3271/1977 Νο.Πε.Δ. 1978, 24, ΝοΒ 25, 1367). Εφαρμόζεται οσάκις επί αμφοτεροβαρών συμβάσεων ο οφειλέτης υποχρεούται εις παροχήν υπό τον όρον «ταυτοχρόνως» από τον δανειστή εκπληρώσεως της θαρυνούσης αυτόν αντιπαροχής (ΑΠ 1630/83 ΝοΒ, 32, 1367, σχετικά Μηνίτια § 108).

Άρθρο 922

Όποιος έχει δικαίωμα να ενεργήσει αναγκαστική εκτέλεση μπορεί όταν πρόκειται να την ενεργήσει να ζητήσει την παροχή κληρονομητηρίου για το δικαίωμα εκείνου κατά του οποίου θα στραφεί η εκτέλεση.

1. Συντ. 1048, Αναθ. 161, 179, 239, Νέα Διάταξις, ΑΚ 1956.

2. Γενικά: Προς θεμελίωσιν της κατ' άρθρον 922 Κ.Πολ.Δικ. αιτήσεως περί παροχής κληρονομητηρίου απαιτούνται, εκτός της νομιμοποίησης του αιτούντος έναντι του καθ' ου η εκτέλεσις και αι προϋποθέσεις καθ' ας κατά το άρθρο 819 (880) Κ.Πολ.Δικ. και 1956 επόμεν. ΑΚ παρέχεται το κληρονομητήριο (Μηνίτια παρ. 110 και Σταυρόπουλον 984 παρ. 18). Ο αγοραστής της κληρονομιάς, ως και ο δανειστής του κληρονόμου δύναται να ζητήσει την παροχήν κληρονομητηρίου (Π.Αθ. 6509/70 ΝοΒ 18, 1363, Γνωμ. Εισ.ΑΠ 1265/70 Αρχ.Ν. ΚΒ, 478 και πλείονα υπ' άρθρον 819 Κ.Πολ.Δικ.). Σχέσις του άρθρου 922 προς το άρθρο 72 ΚΠΔ (Μηνίτιας § 109).

Άρθρο 923

Αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου δεν μπορεί να γίνει χωρίς προηγούμενη άδεια του υπουργού της Δικαιοσύνης.

1. Συντ. 1049, Αναθ. 161, 179, 239, Α.Ν. 1519/38, καταργηθείς δια του άρθρ. 51 αριθ. 6 του ΕΙΣΝ ΚΠΔ.

2. Γενικά: Η άδεια αποτελεί διοικητικόν μέτρον και άνευ αυτής πάσα πράξις εκτελέσεως χωρούσης κατά τον ΚΕ-ΔΕ ή τον Κ.Πολ.Δικ. είναι αυτοδικαίως άκυρος (Παπαχρήστου Διοικητ. Εκτελ. σελ. 46 Εισαγωγή). Δεν καθιερούνται έλλειψις παθητικής νομιμοποίησης αλλ' απλώς απαιτείται πρόσθετος διατύπωσις της εκτελέσεως η άδεια του Υπουργού Δικαιοσύνης (Μηνίτια παρ. 111). Η συναίνεσις του αλλοδαπού Δημοσίου καθιστά δυνατήν την αναγκαστικήν εκτέλεσιν κατ' αυτού (Σταυρόπουλον άρθρ. 985 παρ. 16). Κατά Μηνίτιαν η ακυρότης, δεν τάσσεται υπέρ του αλλοδαπού δημοσίου αλλά προτείνεται παρά παντός έχοντος έννομον συμφέρον (ανωτ. σελ.). Η άδεια του υπουργού δικαιοσύνης, που απαιτείται σύμφωνα με τα άρθρα 689 και 923 Πολ.Δ. για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων ή την αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου, είναι αναγκαία, μόνο όταν η αίτηση στρέφεται κατ' αυτού του αλλοδαπού δημοσίου, και όχι όταν στρέφεται κατά αλλοδαπού φυσικού ή νομικού προσώπου ή οργανισμού ή ένωσης, που συνδέεται με το αλλοδαπό δημόσιο, εποπτεύεται ή εξαρτάται από αυτό (Μ.Πρ.Θεσ. 883/1983 Αρμ. 37, 407). Δεν δύναται να δοθεί νομίμως άδεια υπέρ του δικαιοσύνης προς εκτέλεσιν, άτε της διαφοράς (λόγ. αμφοτεροδικίας) παραζούσης εκ σχέσεως αφορώσας τα οικονομικά δικαιώματα του αλλοδαπού κράτους (Γνωμ. ΝΣΚ 1970 ΝοΒ 19, 278). Απαιτείται άδεια οσάκις η εκτέλεσις στρέφεται κατά περιουσιακών στοιχείων ξένου κράτους, ουχι δε η απλώς κατά της ατομικής περιουσίας των διπλωματικών αυτού αντιπροσώπων (ΕΑ 342/72 Αρμ. 26, 512, Αρχ.Ν. ΚΔ, 40).

Άρθρο 924 *Πρόσφατη Η

Η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσις οποιού στρέφεται η εκτέλεση αντιγράφου στην περίπτωση του άρθρου 915 και αντιγράφου ρεται στο άρθρο αυτό. Η επιταγή γράφεται ακρίβεια την απαίτηση. Όποιος επισπεύδε δικείου του τόπου της εκτέλεσης, έχει υποτελής δικόγραφο που κοινοποιείται σε εκκλητο που κατοικεί στην περιφέρεια του ελ οριστεί αντίκλητος, αντίκλητος είναι ο δικλητο μπορούν να γίνουν όλες οι επιδόσεις

1. Συντ. 1050, Αναθ. 161, 163, 179, 239, Π.Δ. 863-865.

2. Σχετικά με το άρθρο 924 περισσότερα Μηνίτια πε λείσις των οποίων ανεστάλη δια δικ. αποφάσεως κατ' άμ εις τον καθ' ου και η απορρίπτουσα την έφεσιν απόφα στον κώδικα πολιτικής δικονομίας (ΕΛ.Δ. 24, 193). Περ διαδόχου των διαδικών (Εφ.Πειρ. 319/80, ΕΛ.Δ. 23, 176 Προνόσις Δικηγόρων Αθηνών (Ειρ.Αθ. 6904/73 ΕΛ.Δ. 19 1013, Ειρ.Πειρ. 617/79 ΕΛ.Δ. 21, 252). Η εξουσία του αντι (ΑΠ 365/83). Η επιταγή προς εκτέλεση είναι διαδικαστι ραιτηθεί μονομερώς από αυτήν (ΕΑ 9696/78, ΝοΒ, 27, Ε ασχολείται με την έννοιαν και φύση της επιταγής υποσ όρα και Ειρ.Αθ. 2054/73, ΕΕΝ, 41, 220). Περιεχόμενον τ ξεως της εκτελέσεως (ΕΑ 1459/83 ΝοΒ 31, 684, πλείονα

2α. Η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση κάτω απ απόφασης, καλύπτει και την οποιαδήποτε ανάγκη επίδε σχει ακυρότητα η αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδ φο του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση. Η ακυρό τ αν υπάρχει θλάση του ανακόπτοντα (Εφ.Αθ. 7512/19 παρ. 117 και 118). Για να είναι έγκυρη η επιταγή προς ει ληθεί σ' αυτή και το ειδικό τέλος υπέρ του Ταμείου Πι επιταγής αυτής προς εκτέλεση, δεν καλύπτεται ούτε μ από τη συζήτηση της ανακοπής για την ακύρωση της πα ρατηρήσεις Φ. Φοράμη). Στην επιταγή για εκτέλεση δε ΤΠΔΑ. Το ίδιο ένσημο καταβάλλεται υπέρ του ΤΠΔΑ κ που επιδικάστηκε με την εκτελούμενη απόφαση, αφού επιταγές (Εφ.Αθ. 8399/1982 ΕΛ.Δ. 24, 247, Εφ.Αθ. 8399 έκδοση απογράφου δεν σημαίνουν έναρξη ή απειλή πράξεις της διαδικασίας της εκτέλεσης (Εφ.Αθ. 18721 της εγγύησης, από την οποία εξαρτήθηκε η εκτέλεση, ε το έγγραφο που θεβαιώνει την καταβολή της εγγύησηθού μαζί με την επιταγή προς εκτέλεση (Εφ.Αθ. 3476/19 Δεν χρειάζεται καταβολή διπλής υπέρ του ΤΠΔΑ εισφο σθέντα έξοδα (ΑΠ 1630/84). Περί της επιδόσεως της επι νια παρ. 117-122).

3. Προϋποθέσεις εκτελέσεως είναι η επίδοσις της επιτ όρα πλείονα Μηνίτια παρ. 113 επόμεν. γίνεται δε κατά τ Μηνίτια παρ. 117 και 118 επ.). Εάν ο οφειλέτης καταδιν να γίνει και σωρευτικός εις περίπτωσιν μη συμμορφώσ κράτησιν, τότε η εκτέλεσις της διατάξεως δια την χρησ

(Ειρ. Βολ. 63/76 Ελλ. Δ/σύνη 19, 670). Έξοδα εκτελέσεως νοούνται τα αναγκαία δια την διεξαγωγήν της αναγκαστικής εκτελέσεως από του χρόνου της λήψεως του απογράφου μέχρι πέρατος της διαδικασίας (Ειρ. Φλωρ. 19/73 Δ/σύνη 14, 2137 Μπρίνια § 146). Αξίωσις δανειστού επί εξόδων κλητήρος και τροφείων δια την προσωπικήν κράτησιν (Ειρ. Αθ. 6112/71 Αρχ. Ν. ΚΓ, 336). Η άγωγή του δικαστικού επιμελητού δια την καταβολήν της αμοιβής του απευθύνεται κατά του εντελομένου την εκτέλεσιν, δηλαδή εκείνου υπέρ του οποίου έχει εκδοθή ο εκτελούμενος τίτλος (Ειρ. Θεσ. 5938/70 Ελλ. Δ/σύνη 11, 471). Αποδοτέα έξοδα εκτελέσεως (Ειρ. Τρ. 132/69 ΝοΒ 17, 1149). Δεν αποδίδονται τα εξ ιδίου σφάλματος γινόμενα έξοδα (Ειρ. Λαγκ. 106/69 Αρχ. Ν. Κ. 786). Υποχρέωση για την καταβολή της αμοιβής του μεσεγγυούχου έχει ο επισπεύδων δανειστής, σύμφωνα με το άρθρο 932 Πολ. Δ. Συνεπώς, η άγωγή που ασκείται από το μεσεγγυούχο κατά του καθού η εκτέλεση - κυρίου των κινητών, είναι απορριπτέα για έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης (Ειρ. Αθ. 1056/1981 Δ 14, 291 με παρατηρήσεις Κ. Μπέη). Ο Δικαστικός Επιμελητής δεν έχει δικαίωμα αναγγελίας για τα έξοδα της αναγκαστικής εκτελέσεως και επομένως τοιούτο κατατάξεως (ΕΑ 584/84, Δ. 15, 756).

Άρθρο 933 Πρόσφατη Νομολογία στο Παράρτημα Β'

1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον οι οποίες αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση, ασκούνται μόνο με ανακοπή που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση είναι απόφαση του ειρηνοδικείου, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση.

2. Αρμόδιο κατά τόπο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης, εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολούθησαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς αρμόδιο είναι το δικαστήριο του άρθρου 584.

3. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα με το άρθρο 330.

4. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης πρέπει να αποδεικνύονται αμέσως, αλλιώς απορρίπτονται και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτοι.

1. Συντ. 1059, 1060, Αναθ. 162, 179, 239, 286, Π. Δ. 871 επ. 19.

2. Γενικά. Περί της ερμηνείας του άρθρου 933, του αντικειμένου της ανακοπής, του αρμοδίου Δικαστηρίου κ.λ.π. (όρα Μπρίνια παρ. 148-1618). Η μερική μόνο απόσβεση της απαίτησεως δεν επάγεται ακύρωση των πράξεων εκτελέσεως, διότι το εν μέρει έγκυρον της επιταγής αρκεί προς ισχυροποίηση της ενεργουμένης εκτελέσεως του ζητήματος της μερικής εξοφλήσεως εξεταζόμενου κατά την εκτέλεση (ΕΑ 5213/82 Αρμ. 37, 786, ΑΠ 237/76, ΝοΒ. 24, 781). Δεδικασμένο και αντιρρήσεις κατά της εκτελέσεως (Ι. Ψωμά, Δ. 13, 296). Πίνακας προθεσμιών και διατυπώσεων αναγκαστικής εκτελέσεως για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων (Γιάννη Κατρά, ΕΛΔ, 23, 59 επ.). «Αντιρρήσεις κατά της διοικητικής εκτελέσεως» Π. Τζιφρα, Ε. Δ. Κ. Α. ΙΑ, 65 κατά τον ΚΕΔΕ του ιδίου ΕΕΝ 41, 513. Άμυνα κατά διαταγής πληρωμής Ι. Μπρίνια ΝοΒ 24, 501 επόμ. Έστωσαν υπ' όψιν τα άρθρα 3 παρ. 2 ΕΙΣΝ ΚΠΔ και 68 Α του ΝΕΔΕ ήδη 73-74 ΚΕΔΕ (ΝΔ 356/74). Αντιρρήσεις επί εκτελέσεως προσωρινώς εκτελεστών αποφάσεων και ισχυρισμοί αυτών Παν. Γαλάνη (Δ. 3, 735). Εφαρμογή άρθρου 200, 281 και 288 ΑΚ και επί της αναγκαστικής εκτελέσεως (ΑΠ 141/79, ΝοΒ, 27, 1098, ΑΠ 1314/82 ΕφΑθ 9891/81, ΝοΒ, 30, 1479, σχ. ΝΚ Κλαμαρή). Η αντίθεση της εκτελέσεως στο άρθρο 281 ΑΚ αποτελεί ουσιαστικό ελάττωμα του εκτελεστού τίτλου (ΕΑ 2755/80, ΝοΒ, 30, 934, παρ. Κλαμαρή 936-937. Όρα και ΑΠ 692/83 ΕΑ 1286/83, ΕΛΔ, 24, 4022). Η αντίθεση της επισπευδομένης αναγκαστικής εκτελέσεως προς τα χρηστά ήθη και την καλήν πίστιν (281 ΑΚ) είναι ουσιαστικό, ελάττωμα του εκτελεστού τίτλου ο οποίος δύναται να προβληθή δι' ανακοπής του άρθρου 933 Κ. Πολ. Δικ. Τοιαύτην αντίθεσιν συνιστά και η μακροχρόνια αδράνεια του δανειστού να επιδιώξει την εκτέλεσιν ή την συνέχισιν της εκτελέσεως δικαστικής αποφάσεως, εφ' όσον με την προηγουμένη συμπεριφοράν του εδημιουργήθη εις τον οφειλέτην η πεποίθησις ότι δεν θα εκτελεσθή εις θάρος του η απόφασις αυτή (Εφ. Αθ. 10120/79 ΝοΒ 28, 824). Λόγοι ανακοπής και εκ του άρθρου 281 ΑΚ και 25 § 3 Συντάγματος (ΑΠ 692/83, ΕΕΝ, 51, 202).

2α. Με την κοινοποίηση του αντιγράφου απογράφου διαταγής πληρωμής με επιταγή προς πληρωμή, αρχίζει η 15νθήμερη προθεσμία του άρθρου 632 § 1 Πολ. Δ. για την άσκηση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής καθώς επίσης αρχίζει και η αναγκαστική εκτέλεση. Έτσι ο καθού η επιταγή δικαιούται να ασκήσει τόσο την ανακοπή του άρθρου 632 § 1 Πολ. Δ. όσο και εκείνη του άρθρου 933 Πολ. Δ. Η μόνη διαφορά εξαντλείται στο ότι ο καθού δεν μπορεί με την ανακοπή του άρθρου 632 Πολ. Δ. να προσβάλει την επιταγή (Ειρ. Λεβ. 2/1981 ΕΛΔ, 22, 577). Ειδικότερα για την άμυνα κατά της διαταγής πληρωμής και περισσότερα (όρα Μπρίνια § 152α). Αν δεν επιδοθεί για δεύτερη φορά η διαταγή πληρωμής, ώστε ο καθού να μπορέσει να ασκήσει ανακοπή μέσα στη δεκαήμερη προθεσμία του άρθρου 633 § 2 Πολ. Δ. υπάρχει δυνατότητα στον καθού, να προβάλει ενστάσεις κατά του υποστατού της απαίτησης ασκώντας ανακοπή κατά το άρθρο 933 Πολ. Δ. (ΠΠρΠΑτρ 359/1982 ΕΛΔ 23, 339). Όταν η εκτέλεση επισπεύδεται με βάση διαταγή πληρωμής από συναλλαγματικές, δεν επιτρέπεται η σώρευση στο ίδιο δικόγραφο, της ανακοπής του άρθρου 632 § 1